

Tízda začíná

Puberták zatím nic moc netuší, rodiče už jedou na toboganu. „Klid, matko. Chápeš, že mi řekl: klid, matko?!“ plakala mi u vína na rameni nejlepší kamarádka Alena, když její syn poprvé pronesl citůzabijáckou větu. „Nikdy se u nás doma takhle nemluvilo. Kde to slyšel?! A jak si to mohl vůbec dovolit vyslovit? Říkal mi maminko, někdy i maminečko, když jsem ho houkala na klíně,“ štkala Alena v rozpoložení znásobeném dvěma dvojkami bílého. Utřela si slzy a hlasitě potáhla, přestože jsme seděly uprostřed snobské kavárny.

Moc jsem tehdy nechápala, proč tak šílí. Mé úžasné holčičce byly čtyři, měla culíčky z rozkošných kudrn, vymýšlela básničky o barevných ptáčcích a stále mi říkala maminečko. Z ní se tohle fakt nikdy nestane, ona mi NIKDY „matko“ neřekne. A ještě ten klid k tomu! Ne, moje holčička zůstane mojí holčičkou!

Pamatujete tu antickou báji o pyšné Niobé? Že jsem si radši za svoje naduté myšlenky tehdy nedala pár přes pusy.

Mojí holčičce je patnáct a právě mi řekla „klid, matko“. Volám Aleně a ona se mi do telefonu směje: „Hele, vydrž plus minus sedm let, pak to trochu povolí.“

Plus minus sedm let? Trochu povolí?

Nééééé.

Pubertu definují chytrí jako, cituji, uvědomování si své osobnosti. Napodobování myšlenek a idolů charakteristických pro jeho/její dobu. Děti se bouří proti autoritám a jejich nálada je jako na houpačce.

Dochází mi, že se bude nutné smířit, že osobnost mojí dcery není moje osobnost, já nebudu idol hodný napodobování a otázkami typu „nejsi smutná, co se stalo, nechceš mi něco říct“ nejdřív otrávím a pak vypustím lítou saň.

Ještěže psychiatr Radkin Honzák uklidňuje, že vzdor a vymezování se proti „blbým“ dospělým, zejména rodičům, je to nejlepší znamení, že puberta probíhá, jak má. Zdravý proces, který do budoucna přetvaruje hihňající se holku a mutujícího kluka v sebevědomou bytost.

Jenže jak tu cestu do zářivého budoucna přežít?

První pomoc

Jednou to začít muselo, bez výstrahy, ze dne na den, proto mějte (ve chvíli, kdy se blíží nebezpečný věk) po ruce:

- číslo nejlepší kamarádky, která je srozuměna s tím, že teď budete volat každý den v průměru třikrát
- krabici papírových kapesníků
- láhev vína
- hodně vtipnou knížku, která se dá číst dokola
- ulitých několik tisíc, abyste mohla o víkendu prásknout dveřmi a jet se vykecat s kamarádkou do wellnessu. Samozřejmě s vědomím, že i když jste zlověstně zaburácela „vlezte mi všichni na záda“, je o pubertáky dobře postaráno.

Holky před klukama

Puberta u chlapců začíná v průměru o dva roky později než u dívek. Tím se leccos vysvětluje. Třeba to, že zatímco holky přijdou na první nevinné rande do kina s namalovanou pusou, klukům kouká z kalhot borová větev, jak se zapomněli odmaskovat, když běželi z lesa, aby stihli film.

Skříň je obalem
vzduchu a úkrytem
oblečení, které vy
považujete za jediné
nositelné, dcera/
syn za prostředek,
jak se doživotně
vyloučit ze stejné staré
společnosti.

Pubertácký pokoj

Bylo to místo, kde jste se potkávali, kde jste uklízela, někdy si zanávala a jindy zjhlá rovnala plyšáky do řady. Tak to skončilo.

Zamáčkněte slzu a respektujte ceduli, kterou puberták vyvěsil: DINOSAURŮM VSTUP ZAKÁZÁN nebo něco v tom smyslu. Ve vlastním zájmu. Ušetříte si spoustu překvapení a nebudete muset vzdychat nad změnou preferencí.

„Ty už nemáš na zdi vyšívány obrázek chaloupky a na posteli polštářek s krtkem?“ (Z dílny pratety Líby, která křížkovým stehem dokázala vtisknout hmyzožravci podobu netradiční lišky.)

Když sem nebudete vstupovat, nemusíte komentovat novou výzdobu, která by vám mohla v přítmí způsobit tachykardii.